

Büümist puhkamist saab tunda,
Lähääb saarekejé randa —
Tere, wee peal, Kuumala,
Kaiju orus, Heidalla!

Sündjad piigad ei jülgend peagu hingatagi.
Söna laujumatta, mõtetes kiusajid rannale, kuhu
naad fell kümne ajal joudsid. Weel laua kõndis
Madli aedas, suur ahi oli temal läbi mõtesda.

Teisel päeval rääkis Hindrekuga. Ütles, et
noormehele palju tänu wölga olla ja et oma
sõbrust teisele täitsa wöida anda, aga ta süda
olla teist armastamaš. Kui ehk noormees eksi-
mõtel arvand, et Madli teda armastada, siis
olla kahju küll ja neiu arivata ennast sündlaseks,
ei wöida aga ühtigi seal juures parata. „Ma
arivasin ja lootsin, et minu tänu ehk armastusels
muudab, aga see wist pöle wöimalik, seest et mu
süda teist armastab. Kui ma siis selle peale
waatamatta siiski peaks tahtma teile abikaasaks
tulla, wöiks peagi sündida, et kõik õnnetumaks
saaksim.”

Hindrek katkus küll wästu rääkida ja ütles,
Maret olla Madlile sähärduised arvamised süda-
messje ekistanud. Alga Madli ütles: „Minge
Kandli-saarele, seal saate kuulda, mis siis
sunnib, kui keegi tütarlaps kõlike meeles järäl

tahab olla. Ja kui Teil wiimaks õnnekõ lähääb,
ühe armfa abikaasa armastusest end rõemustada,
siis laske Heidalla haua peale mälestuse samba
seada, seest tema lugu on Teid ja mind õnnetuse
est hoidnud.”

Möni nälja natukene.

Õnnetu meelitus. „Iffa, kui roosi lille
näen,” ütles lihunik ühe mämselisse, „siis tulete
Teie igakord mulle meeles. Alga kas Teie kaa
minu peale wahest mõtlete?”

Mämsell: „Küll kaa ikka! Igakord kui ma
ühe wäfika näen.”

Tubli seinafell. „Mo ütelse ometi, mis-
pärasf see fell sün seina külges ripub? Ta ei
läi ju.” —

„Pöle wiga, vodake aga! Seest kui seda kord
ülestõmmatakse, siis läib ta kõhe kõlm kord rut-
tem, kui teised!”

Alwad õuna. Koosipois: „Mis maks-
wad 6 õuna?”

Turunaene: „Wiis kopikat.”

Pois: „Nob, siis saab 5 nelja kopika eest,
4 kolme eest, 3 kahе eest, 2 ühe eest ja üks ei